

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jana Passera, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **J. N.**, proti odpůrci: **Obecní úřad Libějovice**, se sídlem 387 72 Libějovice, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 11. 2006, č. j. 10 Ca 196/2006 - 9, ve znění opravného usnesení ze dne 28. 11. 2006, č. j. 10 Ca 196/2006 - 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel brojí kasační stížností proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým byl odmítnut jeho návrh podaný dne 1. 11. 2006 a označený jako „stížnost na neregulérnost způsobu voleb do obecního zastupitelstva Obce Libějovice“.

Krajský soud tento návrh odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), neboť dospěl k závěru, že ani přes výzvu k odstranění vad navrhovatel vady podání neodstranil, takže se jedná o věcně neprojednatelný návrh. Navrhovatel byl poučen o tom, že proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Navrhovatel toto usnesení krajského soudu napadl podáním označeným jako „kasační stížnost“, v němž se vyslovil proti „absurdní šarádě“ prokazování manipulace voleb, proti „útěku od zodpovědnosti k přechytračování“, proti „návodu a propagaci kriminálních aktivit“.

V projednávané věci je z obsahu soudního spisu zřejmé, že návrh podaný ke krajskému soudu se skutečně týkal obecních voleb, jejichž regulérnost v obci Libějovice navrhovatel zpochybnil, což doložil řadou příloh. Jakkoliv tedy návrh podaný k Nejvyššímu správnímu soudu je zformulován značně nesrozumitelně, vycházel zdejší soud z toho, že tento návrh je výslovně označen jako kasační stížnost a že jím navrhovatel zjevně brojí proti citovanému usnesení krajského soudu, vydanému ve volební věci.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve volebních věcech je podle ustanovení § 104 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nepřipustná, a proto musí být odmítnuta. Jak již totiž

zdejší soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 18. 4. 2006, sp. zn. Vol 1/2006, „v případě soudnictví ve věcech volebních a ve věcech místního referenda se požadavek na to, aby existovaly účinné mechanismy sjednocování judikatury v podobě opravných prostředků, střetává s požadavkem na rychlost rozhodování v těchto věcech, jenž je odůvodněn zájmem na tom, aby co nejdříve, tj. maximálně v časovém horizontu dní či týdnů, bylo nepochybné a právně nezpochybnitelné, jaké je složení volených orgánů vykonávajících veřejnou moc či jaký je výsledek místního referenda; jen tak lze zabránit pochybnostem o jejich legitimitě resp. o legitimitě rozhodnutí volenými orgány vydaných. Druhý z uvedených požadavků, tedy požadavek rychlosti soudního rozhodování, v daném případě má podle názoru Nejvyššího správního soudu přednost, a proto nelze považovat za protiústavní, pokud zákonodárce ve specifickém případě řízení ve věcech volebních a ve věcech místního referenda, jež svojí četností patří ke spíše méně častým řízením před správními soudy, přípustnost kasační stížnosti vyloučil.“

Za této situace se již není třeba zabývat ani splněním ostatních procesních náležitostí tohoto podání, tedy například zjišťovat, zda je stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d), § 104 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 11. července 2007

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu